

Paasverhaal 2024

In ons dorp, verscholen tussen de heuvels die in deze tijd van het jaar een teder groene waas dragen, was het traditie om met Pasen de paasboom te tooien met eieren en peren. Peren, symbool van gezondheid en vruchtbaarheid, waren van onschatbare waarde voor deze viering. Een prachtige Paasboom was dus van groot belang.

Dit jaar echter, stuitte men op een probleem. Het jaar ervoor had een wispelturige combinatie van vorst, regen en storm de bomen zodanig aangetast dat al het fruit door Monillia was getroffen. Monillia, een schimmelziekte die steeds vaker de kop opsteekt en waarvan de oorzaak nog altijd in nevelen gehuld is.

Tijdens de middagmaaltijd werd het probleem besproken. Tegen vijven prijkten er prachtige kleine rode peertjes aan de paasboom. Met trots stond Heinz bij de boom. "Hoe heb je dat voor elkaar gekregen, jongen?" vroeg zijn vader.

"Ik heb het aan de groenteboer gevraagd, hij had kleine peertjes uit Holland meegebracht, 'wildemannen' uit Giessen of iets dergelijks. Ik heb ze met rode schoensmeer behandeld en zie hier," antwoordde Heinz triomfantelijk. "En ik heb ook nog een plan over het fruit, dat ik aan jou en opa wil voorleggen."

Je kon de jongen zien marcheren door de boomgaard met een meetlint en papier. Op Goede Vrijdag legde hij het resultaat voor aan zijn vader en grootvader. Het omvatte ongeveer de volgende conclusie: het rooien van de bomen zou 20 kubieke meter hout opleveren, met een marktwaarde van €8000. Er zou 852 vierkante meter grond vrijkomen om als weide te gebruiken. Fruit kon ook tegen concurrerende prijzen in de winkel worden gekocht. Volgens de winkelier zouden de prijzen dalen als iedereen stopte met het verbouwen van groente in eigen tuinen, het houden van kippen en het onderhouden van boomgaarden.

Zoals gebruikelijk volgde er een gedetailleerd plan over zagen, kosten, drogen, transport, enzovoort. Maar dat kan hier nu worden overgeslagen.

Op Eerste Paasdag zat grootvader aan de middagmaaltijd met zelf ingelegde eieren, ingemaakte fruit en ook een salade van daslook, soep van fluitenkruid en gebraden kip uit de winkel.

"Heinz, wat vind jij van mijn plan?" vroeg grootvader. "Het is goed doorgerekend, maar er zit een klein mankement in. Vandaag vieren we Pasen, het feest van de lente en de hoop. De zon schijnt. Kom, laten we naar buiten gaan."

Ze liepen naar buiten en keken uit over de smetteloos groene heuvels. Geen disteltje, paardenbloempje of enige andere vorm van vuiligheid was te bekennen.

"Wat vind je hiervan, jongen?" vroeg grootvader.

"Nou, dat is prachtig. Heerlijk gras voor het vee, en over een dag of twaalf kunnen we kuilgras maken," antwoordde Heinz.

"Gelukkig gras, maar eigenlijk is dit een grote woestijn. Hier groeien slechts enkele grassoorten, terwijl op een wild grasland er wel 25 soorten per vierkante meter groeien, plus enkele bomen en hier en daar een vruchtboom."

"Nu gaan we naar je bomen kijken. We hebben in totaal 23 vruchtbomen. Per vierkante meter bladoppervlak leven er meer dan 500 zichtbare diersoorten en 3 miljoen onzichtbare micro-organismen. Dat betekent dat de bomen moeite hebben om vruchten te produceren, omdat alle hulpen zoals bijen, mieren, oorwurmen, vogels en andere kleine wezens verdwenen zijn."

"Naast ons wordt er elk jaar een vrachtwagen kunstmest gestrooid en wordt er een zo groot mogelijke hoeveelheid dierlijke mest gebruikt."

"Vanochtend was je in de kerk en luisterde je naar het verhaal van de dominee over hoop en zorg voor de aarde. De boerengeneratie voor ons wordt vaak afgeschilderd als achterlijk en dom, maar wel kerks. Ze hebben hier op deze boerderij zeker 600 jaar geboerd, zij het met wisselend succes. Wij zijn weliswaar schatrijk geworden, maar onze leefomgeving verdwijnt."

De vader deed snel nog een toevoeging : "We moeten vruchtbomen planten en niet meer rooien. De insecten en de vogels moeten weer kunnen leven in onze omgeving."

"Nu is het aan jou om je werk opnieuw te doen en de waarde van de natuur mee te berekenen. De volgende keer dat je Roundup op daslook en fluitenkruid spuit, voer je dit in als natuurschade in je plan. Maar laten we nu nog een paasbroodje nemen."

Nagele, Voorjaar 2024
Tammo Katuin

